ANUL III. — Nr. 835. EDIȚIA A DOUA MERCURI și JOI, 22, 23, MAI 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNI
și se plătesc tot-d'a-una 'nainte

În Bucureștĭ la casa Administrațieĭ.
Din *Județe* și *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în țară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Șease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un număr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferește, Române! de cuĭŭ streĭn în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREȘTĬ și JUDEȚE se primesc:
NUMAĬ la ADMINISTRAȚIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ „
Inserțiunele și Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

București, 22 Maĭ 1891.

Ce decadență!

Trist și dureros spectacol—pentru a nu zice maĭ mult—dă Țĕreĭ partidul liberal-conservator astă-zĭ în ajunul votăreĭ de către Cameră a scandalosuluĭ credit de **45 milioane** pentru fortificărĭ.

Nu am, și nu pot avea amicĭ politicĭ în partidul ce se află acum la guvern; dar am într'însul prietenĭ bunĭ, în toată puterea acestuĭ cuvênt; prietenĭ cu care întrețiŭ intime relațiunĭ din tinerețe; prietenĭ în fine pentru carĭ am păstrat pururea stimă și afecțiune.

Eĭ bine! Astă-zĭ nu-ĭ maĭ cunosc.

Eĭ, carĭ până astăzĭ aŭ știut, respectând, în limitele demnitățeĭ omeneștĭ, disciplina necesară unuĭ partid, a'șĭ păstra libera cugetare și imparțiala apreciare asupra unuĭ vot important, eĭ aŭ perdut în acest mement cu totul noțiunea datorieĭ ce se impune unuĭ onest representant al națiuneĭ.

Eĭ umblă rătăcițĭ, buimacĭ, ca niște ființĭ a căror conștiință nu este liniștită.

Pretențiunile șefilor ĭ-aŭ demoralizat; eĭ simțesc că alunecă pe un povârniș la al căruĭ capăt nu vor găsi de cât cea maĭ rușinoasă umilire.

Șefiĭ, pentru a se menține la pute, întrebuințează mijloace ce nu se pot mărturisi pentru a corupe cinstea soldaților lor de elită.

Generalul Florescu și Gh. Vernescu cer, pretind chiar votarea credituluĭ destinat fortificărilor de la niște bărbațĭ, carĭ tot-d'auna s'aŭ pronunțat contra lor, carĭ în sesiunile trecute le-aŭ combătut, și carĭ nu se pot hotărî a vota astăzĭ o lege pe care până erĭ aŭ condamnat'o.

Am convorbit cu câțĭ-va din acești nenorocițĭ, carĭ nu aŭ puterea morală de a rezista rugăminților, ademenirilor și chiar amenințărilor rostite de șefiĭ carĭ le declară că, dacă creditul pentru fortificărĭ nu se votează, partidul liberal-conservator va cădea de la putere.

Vor veni alțiĭ, adaogă cel maĭ cinic din corifeiĭ partiduluĭ, *și vor da Regeluĭ acest credit.*

Ce rușine! — Ce decadență morală!!

Eĭ știŭ că comit o trădare; eĭ o comit și silesc pe soldațiĭ lor a sĕ asocia la această crimă, numaĭ și numaĭ pentru a nu părăsi fotoliurile ministeriale.

Uniĭ din soldațiĭ sĕĭ vor dosi în ziua votăreĭ acestuĭ credit, fiind-că nu pot vota pentru, și nu aŭ curajul a vota contra.

Alțiĭ, care nu pot lipsi de la Cameră, se vor abține, fiind-că conștiința le ordonă de a vota contra, și șefiĭ lor pretind ca să voteze pentru

Un partid cu șefĭ atât de corupțĭ este menit a peri cât de curênd, în modul cel maĭ rușinos.

Și în mijlocul acestor turpitudinĭ, chiar în momentul în care scriam aceste rândurĭ, un liberal-conservator catargist mĕ întrerupe pentru a'mĭ dovedi că rĕŭ am făcut de am atacat, în articolul meŭ precedent pe Lascar Catargiu.—*Trebuiaĭ*, îmĭ spune el, *să lovești în Florescu; el este marele culpabil, el ne amenință, și în fine el este șeful Cabinetuluĭ.*

Mult m'am trudit pentru a face pe înfocatul catargist să înțeleagă că pentru mine Florescu nu însemnează nimica în cabinet, cu toată preșidenția luĭ; că Generalul, după două insulte ce a suferit de la Carol I, a întrecut astăzĭ în servilism dinastic chiar pe Ioan Calenderoglu; și că sufletul ministeruluĭ actual este Lascar Catargiu, iar nicĭ de cum Florescu.

Retragă-se Generalul din minister, Lascar Catargiu ar lua preșidenția Consiliuluĭ și partidul liberal-conservator nu ar cădea de la putere.

Demisiunea luĭ Lascar Catargiu ar provoca imediat o criză ministerială.

Iată de ce am atacat pe Lascar Catargiŭ; el este principalul culpabil în chestiunea fortificărilor.

Aĭ dreptate, îmĭ rĕspunse el, dar tot maĭ bine făceaĭ să lovești în Florescu, și să'l lovești fără cruțare.

Ce duioasă armonie există în lagărul liberal-conservator!

Gata a pleca îl oprii pentru a'l întreba dacă va vota creditul de **45 milioane.**

Trebue să'l votez pentru că Lascar Catargiu îl votează.

Dumnezeŭ să ĭerte pe acest nenorocit inconscient, dar pe Lascar Catargiŭ, Țara nu'l va ierta și în asemene împrejurărĭ vocea Țĕriĭ este vocea luĭ Dumnezeŭ.

Alex. V. Beldimanŭ

TELEGRAME

PARIS, 21 Maĭ. — D. Roux, deputat al Marsilieĭ, a amintit D-luĭ Ribot că la 10 Iulie expiră tractatul de comerț cu România. D. Ribot a luat act.

LONDRA, 21 Maĭ. — Lucrătoriĭ companiilor de omnibuzurĭ și tramwayurĭ s'aŭ adunat seara și aŭ formulat cererea lor de 12 ore de lucru; eĭ pregătesc greva în cazul când cererea lor ar fi respinsă.

BERLIN, 21 Maĭ. — Congresul partiduluĭ național-liberal menține în principiŭ că chestiunile economice nu trebue să slujască de baza partidelor politice; prin urmare fie-care e liber să judece cum înțelege chestia vamală și tractatul de comerț cu Austro-Ungaria.

ATENA, 21 Maĭ. — Incrucișătorul român *Elisabeta* a sosit la Pireŭ.

BILBAO, 21 Maĭ. — Agitația continuă; trupele aŭ trebuit să tragă din nou ca să împrăștie mulțimea.

LONDRA, 21 Maĭ.—Districtul Paislay a reales pentru cameră un Glastonian.

PETERSBURG, 21 Maĭ. — *Nowoie Vremia* desminte știrea privitoare la un recensământ al Ovreilor și la măsurĭ de expulsiune pe o scară maĭ întinsă.

BELGRAD, 21 Maĭ. — După o știre a ziarelor, dar care cere confirmare, Regele Alexandru s'ar logodi în curênd cu principesa Xenia, fata Prințuluĭ Nicolae de Muntenegru. Țarul ar fi martor la logodnă, iar Prințul de Muntenegru ar veni la Belgrad în cursul veriĭ acesteia.

CAIRO, 21 Maĭ. — Sudul Egiptuluĭ e năvălit de lăcuste; e temere ca să nu se respândească și în deltă, S'aŭ luat măsurĭ întinse.

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, prim ministru al M. S. Domnitoruluĭ Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12.000 galbenĭ dăruițĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresata Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti și publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este așezământul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dărnită?

O ESPLICAȚIE

Un abonat al ziaruluĭ Adevĕrul *mi-a adresat o lungă scrisoare, pe patru pagine, pentru a mĕ dojeni — într'un mod foarte amical, trebue să o recunosc — asupra violențeĭ cuvintelor ce întrebuințez când vorbesc de Carol I.*

Să judecăm cu imparțialitate, și să vedem care din noĭ doĭ are dreptate:—Blândul antidinastic care mi-a scris saŭ violentul director al Adevĕruluĭ?

Când e vorba de oneroasa concesiune Strusberg, concesiune impusă partiduluĭ liberal de către Prințul Carol Hohenzollern, concesiune în care eraŭ amestecațĭ rude și prietenĭ aĭ Domnitoruluĭ, concesiune în fine pentru plata căreia vor munci maĭ multe generațiunĭ, cum ar chema blajinul nostru abonat pe acel Suveran? — Eŭ fără șovăire îĭ zic: **Gheșeftarul Incoronat.**

Când e vorba de scandaloasa rĕscumpărare a linieĭ-ferate Cernavoda-Küstendje pentru care Camera votase suma de **12 milioane** *și Senatul respinsese suma ca* exagerată. *Legea se întoarce la Cameră care votează suma de* **17 milioane**, *pe care de astă dată Senatul o primește. Infierând pe deputațiĭ și senatoriĭ cu epitetul de venalĭ și corupțĭ, cum ar chema blândul nostru abonat pe Suveranul care, cu iscălitura Sa, a sancționat această murdară lege? — Eŭ, fără a mĕ gândi mult, îĭ zic:* **Marele Corupător Incoronat.**

Când e vorba de fortificărĭ care vor îngloda țara într'o colosală datorie — suntem deja datorĭ **un miliard** *pe piața Berlinuluĭ—fortificărĭ menite nu a apăra România ci interesele politice ale dușmanilor noștri, cum ar chema indulgentul nostru abonat pe Suveranul care pretinde de la toțĭ Miniștri Sĕĭ votarea creditelor pentru aceste fortificărĭ?— Eŭ, cu brutalitate dar cu convicțiune, îĭ zic:* **Marele Trădător Incoronat.**

In cursul acestor 25 de anĭ de nefastă Domnie, un Ministru. un singur Ministru *Dimitrie Brătianu a părăsit puterea cu fruntea sus, mândru și respectat.—Să mi să arate un altul—Toțĭ ceĭ l'alțĭ aŭ căzut compromișĭ, micșorațĭ și îngenuchiațĭ sub povoara concesiunilor pretinse de acest Strĕin dușman a tot ce este Român.—Bine am făcut de l'am chemat al'altă-erĭ* **Mare Escroc** *căcĭ El fură onoarea politică, demnitatea și prestigiul Consilierilor Sĕĭ.*

Aceste scurte explicațiunĭ vor fi suficiente pentru ca în viitor urechile sfiosuluĭ nostru abonat să fie maĭ puțin simțitoare. El va înțelege nu mĕ îndoesc, că nu pot deveni respectuos față cu Regele de cât în ziua când faptele Majestățeĭ Sale vor fi respectabile. A. V. B.

Siguranța în Turcia

CONSTANTINOPOLI, 20 Maĭ. — Trenul care a plecat aseară a deraiat lângă Cerches-Kein (kilometru 176) și a fost jefuit de o bandă de 30 tâlharĭ, condușĭ de un grec. Tâlhariĭ scoseseră o șină, eĭ închiseseră pe cantonierul și pe trecĕtorĭ spre a-ĭ împedica de a da alarma. Locomotiva, furgonul cu bagage și un vagon de clasa a 3-a s'aŭ rĕsturnat. Călĕtoriĭ nu aŭ primit rănĭ serioase din faptul deraieriĭ, dar unul dintr'ênșiĭ e greŭ rănit de un foc de pușcă, mașinistul, 5 călĕtorĭ de clasa I-a, toțĭ germanĭ, și șeful bucătărieĭ ambasadeĭ Engleze aŭ fost rănițĭ de tâlhariĭ care cer o rescumpĕrare de 200.000 francĭ.

Ambasadorul Germanieĭ a primit ordinul să avanseze această sumă, reservându-șĭ recursul în contra guvernuluĭ otoman. Călĕtoriĭ răpițĭ nu sunt decĭ în nicĭ o primejdie, serviciul trenurilor s'a restabilit.

SOFIA, 20 Maĭ. — Trenul de poștă, care a plecat aseară din Constantinopol n'a sosit azĭ dimineață la stația granițeĭ Mustafa-Pașa. Se asigură că trenul ar fi fost atacat de niște tâlharĭ.

CONSTANTINOPOL, 20 Maĭ. — Bancherul Israil din Berlin a fost liberat de tâlharĭ, spre a veni să caute rescumpărare; el a sosit la 3 ore după amiazĭ. D-nu de Radovitz a făcut chiar în timpul diminețeĭ demersurĭ pe lângă Sultan și pe lângă Poartă. Ambasadorul a întâmpinat o extremă proveninţă. D. Israil se va întoarce cu baniĭ la Kirkilisse, loc indicat de tâlharĭ; aceștia sunt grecĭ, iar nu mahometanĭ.

Spitalul Zerlenti

Erĭ am asistat la o serbare din cele maĭ frumoase, și frumusețea eĭ nu consta în solemnitatea exterioară, ci în faptul ce să serba.

Era vorba de a inaugura spitalul *Zerlenti.*

D Christofil Zerlenti, acum duoĭ anĭ, dăruise comuneĭ Bucureștĭ vila sa din dealul Filaret pentru a servi ca spital.

Maĭ mult încă, generosul donator a înzestrat acest spital cu cele trebuincioase și erĭ 'l-a predat autorităţeĭ comunale.

Dania e importantă. Casa cu locul de șase pogoane, cu grădina din cele maĭ frumoase, valorează aproape 150.000 fr. și, așa cum este înzestrat acum spitalul, el reprezintă o valoare de 180.000 fr.

Aŭ asistat la inaugurare autoritățile comunale *in corpore*, și un mare numĕr de persoane carĭ veniseră să felicite pe D. și pe Doamna Zerlendi pentru nobila lor dărnicie.

Dupe sfeștania religioasă, D. Primar a luat cuvêntul spre a mulțămi D-luĭ Zerlendi și D. Costa-Foru a zis câte-va cuvinte.

In urmă toțĭ asistențiĭ aŭ vizitat cu deamănuntul localitățile.

Totul este complect organizat după sistemele cele maĭ nuoĭ și cele maĭ perfecționate.

Bolnaviĭ vor avea un local admirabil și de sigur că multe binecuvêntărĭ vor eși din sufletul lor pentru generosul donator. **Argus.**

RECOLTELE ANULUI CURENT

D-nu Caprivi cancelarul Imperiuluĭ German a declarat la Cameră că starea recoltelor e favorabilă, în Austro-Ungaria, Rusia, în America de Nord și în Indiĭ. Transporturĭ marĭ de grâŭ din India sunt pe drum pentru Germania. Guvernul își reservă dreptul de reducere a taxelor asupra cerealelor prin tratatele de comerț dar cu toate astea nu poate adopta regimul liberuluĭ comerț de grâŭ. El nu poate nicĭ să acorde o reducere vremelnică a taxelor, căcĭ nu este sigur ca această reducere va face prețul făineĭ să scadă.

Avansarea coloneluluĭ J. Lahovary

Intrebațĭ fiind de câte-va persoane dacă avansarea D-luĭ Colonel Lahovary la gradul de General de brigadă este legală, iată ce le respundem punându-le în vedere textul legiĭ pentru a se convinge orĭ cine că s'a călcat legea, de și ca merit nu discutăm titlurile D-luĭ Lahovary.

Art, 20 din legea înaintărilor zice:

Toate gradele de oficerĭ sunt date de Rege asupra unuĭ **raport al ministruluĭ de rĕsboiŭ** *(în casul de față a fost raportul primuluĭ ministru).*

Art. 27 Nicĭ într'un cas nu se va **putea da un grad fără funcție** *saŭ* **peste complectul cadrelor,** *nicĭ nu se vor acorda grade onorifice.*

Art. 28. Toate numirile de oficerĭ **vor fi publicate** *în „Monitorúl Oficial" arătându-se rândul de înaintare, numele oficeruluĭ care ocupă funcția devenită vacantă și* **causa vacanțeĭ.**

Art. 35. Tablourile de înaintare la alegere se vor stabili de ministru de resbel dupe ce va fi consultat recomandațiunile din livretele de inspecțiunĭ și va fi luat avisul **inspectorilor generalĭ adunațĭ sub președința sa.**

***

Relativ la alegerea în parlamentul țĕreĭ a D-luĭ colonel Lahovary, Constituția țĕreĭ dice că: *nu pot fi alegĭ deputațĭ saŭ senatorĭ ofițeriĭ în activitate până la colonel inclusiv.*

Alegerile s'aŭ făcut în Aprilie iar avansarea D-luĭ colonel Lahovary în Maĭ.

***

Prin urmare, iată patru articole de lege și unul de Constituție călcate în timp de maĭ puțin de o lună.

Pensiunea lucrătorilor

PARIS, 22 Maig.—Guvernul va depune la Cameră un proiect care asigură lucrătorilor după 30 de anĭ de muncă o pensie anuală care variază între 300 și 600 de francĭ. Patroniĭ și lucrătoriĭ vor contribui la formarea sumeĭ necesare, prin vĕrsăminte egale; din partea sa guvernul va da o sumă egală cu donĕ treimĭ din totalul acestor două vărsăminte. Numaĭ lucrătoriĭ francezĭ se vor folosi de aceste dispozițiunĭ. Pe lângă aceasta patroniĭ vor vĕrsa la casa de retragere, 10 centime pe zi pentru fie-care lucrător strein ce l'ar întrebuința.

Se socotește că chieltuiala ce s'ar impune Statuluĭ prin această nu va trece peste 100 milioane.

Viața Literară

XVI

Treĭ morminte

Eram treĭ: prietiniĭ meĭ D. Nicolae Țincu, Rădulescu-Niger și eŭ.

Subt liniștea care se împrăștia din asfințitul blond al uneĭ zile de Maiŭ, pornisem, într'o birje, spre cimitirul Șerban-Vodă. Vețĭ zice că era o plimbare bizară și tristă, dar morțiĭ ne atrag, une orĭ, pe noĭ morțiĭ viitorĭ, cu un farmec maĭ puternic de cât ceĭ viĭ. Printre crucile de lemn, printre coloanele de piatră, sub bolțile de frunze ale unuĭ cimitir, omul vede maĭ de aproape neînțelesul viețeĭ, căruia toțĭ ne silim vecĭnic să'ĭ dăm un înțeles.

Induĭeșoatoarele versurĭ ale luĭ Sully Prudhomme îmĭ vin în minte:

On ne songe à la Mort que dans son voisinage:
Au sépulcre éloquent d'un être qui m'est cher,
J'ai pour m'en pénetrer fait un pèlerinage,
Et je pèse aujourd'hui ma tristesse d'hier.

Trăsura urca dealul Filaretuluĭ. Mirosea a iarbă de câmp și a salcie. In urma noastră venea o altă trăsură, în care se afla o doamnă cernită, avênd alăturĭ două coroane de trandafirĭ albĭ. Era poate un omagiŭ de regrete și aducere aminte menit ca să împodobească groapa unuĭ mort iubit.

Când intrarăm în cimitir, soarele apunea.

Nimic maĭ trist și maĭ dureros ca zgomotul uscat al pașilor pe nisipul uneĭ potecĭ de cimitir. Tăcerea și singurătatea, care acoperă acest pământ trist, aŭ o maiestate și o neclintire de sfinx. Aĭerul ce 'țĭ intră în plămânĭ e par'că maĭ greŭ, te simțĭ înmărmurit și palid, și trebuie să aibĭ puterĭ bărbăteștĭ ca să nu daĭ drum lacrimilor ce năpustesc spre ochĭ,

ca o revărsare de jale peste matca sufletuluĭ.

D-l Ţincu ne conduce la mormântul Iulieĭ Haşdeu. E un monument de o splendoare rară; e o poemă simbolică cizelată în marmoră; e un templu unde doarme corpul virginal al unuĭ copil-geniu! Pe frontispiciul coloaneĭ, de la căpătêiul monumentuluĭ, se citesc aceste cuvinte: *„Maĭ şezĭ puţin.“* Rĕmâiŭ cu ochiĭ asupra lor şi pare că le auzĭ şoptite de glasul blând al fecioareĭ, ca o rugăciune prietenoasă ce 'ţĭ cere să fiĭ o clipă tovarăşul eĭ în singurătatea'ĭ eternă.

Am coborît câte şi treĭ în interiorul mausoleuluĭ. Aci se află măsuţa de scris a poeteĭ, bustul eĭ, coroane şi florĭ, multe florĭ, pe care i le aduce în fie-care zi bĕtrânul şi nefericitul eĭ părinte. Pe măsuţă se află un album unde fie-care vizitator îşĭ însemnează numele. Eŭ simt că ar maĭ trebui un alt album unde fie-care vizitator să'şĭ verse lacrimile. Căcĭ e nespusă, neînchipuit de dureroasă povestea copileĭ care nu maĭ e!

Am ĭeşit afară tăcuţĭ şi triştĭ, îndreptându-ne către mormântul luĭ Eminescu. Exteriorul mormântuluĭ e simplu şi sumbru ca şi viaţa aceluĭ pe care îl acopere. Un grilaj de fier cuprinde petecul de pămênt, peste care aŭ crescut buruĭenĭ sĕlbatice. Iar alăturĭ, un teĭ şi un brad, ce par'că spun:

Să'mĭ fie somnul lin...
. . . .
De-asupră-mĭ teiul sfânt
Să'şĭ scuture creanga ..
. . . .
Când pe pădurĭ de brad
Alunecă luna...

Mormântul acesta, atât de nedemn pentru marele poet, are însă o expresie de tristeţe care te pune pe gândurĭ. Ţărâna uscată, acoperită cu buruĭenĭ, „pe care ar măsura-o paşiĭ unuĭ copil,“ spune ceva a pustiu, a deşert, a nimic... E un episod al Neantuluĭ scris de un gropaş cu tăiuşul sapeĭ. Şi am cugetat adânc şi mult la poetul care, în viaţă, era mereŭ nesăţios de „setea linişteĭ eterne.“ Şi mi-am adus aminte de epitaful pe care el şi'l scrisese încă trăind,—un epitaf, care va înduĭoşa până la lacrimĭ chiar pe cioplitorul nepăsător însărcinat într'o zi să i'l graveze pe monumentul, ce i'l va ridica posteritatea, maĭ dreaptă de cât noĭ:

«Mormânt fără noroc
Şi fără prietinĭ!»

De aci ne îndreptarăm cătră acea parte a cimitiruluĭ unde sunt îngropaţĭ săraciĭ. Pe o vale, la a căreĭ poală se desfăşură o vâlcea verde, înconjurată de dealurĭ, staŭ grămădite morminte nenumĕrate, acoperite de buruĭenĭ şi florĭ sălbatice. Aci ochiĭ nu are să admire nicĭ monumente, nicĭ coloane, nicĭ statuĭ... nimic! Crucĭ simple, mormane de pământ, candele stinse şi înegrite de fum, — iar peste tot o pace blândă turburată de cântecul unuĭ cuc singuratic.

Cel maĭ simplu şi maĭ trist mormânt este însemnat cu o cruce de lemn nevăpsită, pe care este scris un nume: *Maria*. Ne oprim câte-şĭ treĭ înaintea acestuĭ mormânt. Surprind în faţa amicilor meĭ reflexul uneĭ impresiunĭ profunde. E aşa de banal, aşa de ordinar acest lemn, această cruce; dar numele ce stă scris pe el îl însufleţeşte, îĭ dă un înţeles, un mister, o poveste. Maria.... cine să fie oare?... Poate o soră, o amantă... O femeĭe care a iubit, care a suferit, care a fost fericită....

Aci pare a fi mormântul uneĭ inimĭ, acoperit cu buruĭenĭ şi însemnat cu o cruce de lemn....

Traian Demetrescu.

INFORMAŢIUNI

Recoltele sunt cu desĕvêrşire proaste, atât în ţară la noĭ, cât şi în Rusia şi Bulgaria. Târgul cerealelor în Brăila, cea maĭ principală piaţă, e slab din pricina angajamentelor colosale încheiate cu termen pentru Iulie-August-Septembrie,

Ultimele afacerĭ încheiate aŭ fost cu 14 leĭ 45 banĭ hectolitru **Grâu** greŭ 57 ³/₄ libre; **Orzul** 43 ¹/₂ libre 7,75; **Porumbu** 56 libre 14,12¹/₂.

S'a încheiat cu 9,50 porumbu 59 libre pentru Septembre.

—✠—

Ziarele anunţă că D. Evloghie Gheorghief a dat o nouă dovadă de iubire, către ţara noastră, dăruind 200,000 leĭ pentru fundaţiunea universitară.

Fapta generoasă a D-luĭ Gheorghief n'are nevoe de laude; dar ea este foarte instructivă pentru adoratoriĭ Regeluĭ: Carol I a dat venitul a 200,000 leĭ şi ne-a luat până acum maĭ mult de 200 milioane călcându-ne în picioare; pe când D. Gheorghief nu ne-a luat nimic şi ne respectă.

—✠—

Un cititor al nostru din Tulcea ne scrie că s'a ivit acolo pungaşul Pierre Solomon, alias Pincu Solomon, fost redactor la gazeta *Iaşiĭ* a fostuluĭ Poliţaiŭ Sandu Răşcanu al Iaşilor, şi pretinde a fi corespondentul şi încasatorul nostru.

Repetăm din noŭ că acest pungaş nu ne este cunoscut de cât pentru pungăşiile luĭ şi decĭ poliţia din Tulcea poate să'l trimită la rĕcoare.

Tot-d'o-dată vestim pe cititoriĭ şi abonaţiĭ noştri că *„Adevĕrul“* n'are nicĭ un corespondent saŭ incasator ambulant şi orĭ-care s'ar prezenta ca ast-fel, este un pungaş.

—✠—

D. Eugen Ghica-Comăneştĭ, deputatul colegiuluĭ I de Bacăŭ, a oferit suma de 20 miĭ leĭ spitaluluĭ de copiĭ din Iaşĭ. Această faptă a D-luĭ Ghica vorbeşte de la sine şi nu maĭ are nevoe de laude.

—✠—

In numĕrul nostru de la 20 Maĭ s'a publicat o corespondenţă din Galaţĭ privitoare la şeful diviziĭ comerciale din Ministerul Domeniilor, D. Gr. Popov, un vechiŭ funcţionar activ, apt şi onest, recunoscut ast-fel de toţĭ şefiĭ sĕĭ precum şi de miniştri carĭ s'aŭ succedat la acel departament în timp de 8 anĭ de-a rîndul.

Dacă am inserat acea corespondenţă, am făcut'o pentru că cunoaştem pe autorul eĭ şi nu puteam bănui că vom fi induşĭ în eroare, lucru ce cu părere de rĕŭ constatăm că ni s'a întîmplat.

De alt-fel, faptele ce se imputa D-luĭ Popov, n'aŭ prin firea lor nicĭ o însemnătate, precum se vede chiar din zisa corespondenţă, ele n'aŭ fost de cât un pretext pentru a'l insulta, lucru ce regretăm.

—✠—

Astă-noapte făcătoriĭ de rele aŭ încercat a sparge casa de fier a D-luĭ Cucu, tipograf. Se vede însă că cinstiţiĭ negustorĭ aŭ fost deranjaţĭ, căcĭ aŭ fugit fără să reuşească a lua ceva. Poliţia a fost încunoştiinţată.

—✠—

Aflăm cu plăcere că D-nul N. N. Turnescu, fiul decedatuluĭ doctor şi profesor Turnescu, vizitând moşia sa *Başi* de lângă Bărăganu, şi vĕzênd localul cel mizerabil în care era instalată şcoala satuluĭ, a făgăduit să construiască un local mare şi frumos.

Această faptă frumoasă a D-luĭ N. N. Turnescu nu este cea d'ântâĭ şi'l felicităm dorind ca D-nul Turnescu să găsească mulţĭ imitatorĭ în fapte aşa de frumoase.

—✠—

D. procuror general a delegat pe D. Fratostiţeanu, procuror al parchetuluĭ de Ilfov, să reprezinte ministerul public în sesiunea viitoare a Curţeĭ cu juraţĭ din Ilfov.

—✠—

Aflăm că D. Pache vĕzênd că inginerlîcul D-sale nu e tocmaĭ bun de nimic şi temându-se să nu rĕmâie în încurcătură a respins demisia D-luĭ Güvlini, inginerul electrician.

—✠—

Nicĭ o trăsură nu se găsea aseară la gară la sosirea trenuluĭ din Moldova. N'ar putea oare lua poliţia o mĕsură să se găsească în tot-d'a-una trăsurĭ la sosirea trenurilor, ca lumea să nu maĭ plece cu geamantanul în spate pe uliţĭ.

—✠—

Ne grăbim a extrage din *Monitorul Comunal* următoarele rîndurĭ dintr'o cuvîntare *dreaptă* a D-luĭ Dr. Felix, ţinută înaintea Consiliuluĭ de hygienă al Capitaleĭ, cu ocazia discuţiuneĭ în privinţa fabricăreĭ conservelor:

„D. Iulian, zice D. Dr. Felix, face corectă lipirea cutiilor şi astăzĭ întrebuinţează numaĭ cutiĭ făcute din tinichea de fer spoită cu cositor. Fabricaţiunea de conserve alimentare este la noĭ o industrie care abia începe şi nu trebue să luăm mĕsurĭ maĭ aspre de cât reclamă strictuĭ interes al consumatorilor. Pentru D. Iulian Oprescu, D. Dr. Felix primise o denunţare că la D-sa se lipesc aşa de rĕŭ cutiile în cât se găsesc bucăţĭ de plumb în conserve, prin analiză însă s'a constatat contrariul.“

Bine că a spus odată adevĕrat! De nu s'ar deochia.

—✠—

Cu privire la afacerea Guarzilor de artilerie cl. III aflăm, că D-l general Jacques Lahovary, Ministru de rĕsboiŭ, s'a pronunţat categoric că aceĭ 11 sub-ofiţerĭ sunt în tot dreptul legal de a fi avansaţĭ şi că neavansarea e o cestie de regulament *pe care D-sa nu o poate înlătura fără autorizare*, de şi acest regulament decretat din 1883 a fost aplicat une-orĭ în parte şi de multe orĭ neinterpretat până în 1889 când s'a modificat chiar, în unele părţĭ ale sale.

Avansarea acestor sub-ofiţerĭ decĭ, D-sa a declarat că nu o va da de cât atuncĭ când va fi autorizat a călca acel regulament ce ceĭ-l'alţĭ miniştri (afară de D. general Vlădescu) l'aŭ călcat neautorizaţĭ, saŭ atuncĭ când va face un regulament din spiritul dreptuluĭ lor legal.

Cum un regulament poate călca o lege?

—✠—

Ploile de ierĭ şi alaltă-ierĭ transformase aproape toate stradele în bălţĭ de putea umbla cine-va cu luntrea; a trebuit ceasurĭ întregĭ ca apa să se poată scurge în canalurĭ, de oare-ce gurele de scurgere sunt făcute prea departe unele de altele. Facerea unor noĭ gurĭ este o necesitate maĭ ales în locurile joase.

—✠—

D. prim-procuror al parchetuluĭ de Ilfov a fost la penitenciarul Văcăreştĭ, unde a luat din noŭ integatoriul antreprenoruluĭ Montesi cel cu furtul de la forturĭ.

Se crede că se vor maĭ descoperi şi alte hoţiĭ comise tot de acest Montesi.

—✠—

La examenul anuluĭ al III-lea al. facultăţiĭ de drept aŭ reuşit D-niĭ R. Şoarec, Al. Caracaş, Th. Marinescu, C. Negrea, Th. Călinescu, Basiliu, Al. Crihan, Iliescu şi Steriadi.

Ştirĭ telegrafice

MEINHEIM, 21 Maĭ. — Lucrătoriĭ magaziilor de grâŭ s'aŭ pus în grevă.

BERNA, 21 Maĭ.—D. Holdener (Schwitz) ales vice-preşedinte al consiliuluĭ naţional, a declinat această alegere.

Consiliul naţional va discuta mâine cestiunea amnistieĭ indivizilor compromişĭ în afacerea Tessinuluĭ din anul trecut.

CATULLE MENDES

SCRISOAREA

Cum se întoarse acasă, se n pusti la masă, luă condeiul, începu să scrie, plin de turbare! da! plin de turbare, fiind-că nu se maĭ poate îndoi, aceia pe care o adoră el a fost, seara întreagă, cea maĭ perversă femee. Oh! cum se pleca ea pe umĕrul celor cu care valsa! cu ce drag sere zima ea pe pieptul lor! şi el scrie vorbe, fraze rĕzbunătoare:

„Nu te urăsc, Doamnă, fiind-că te dispreţuesc! Nu numaĭ că în inimă nu maĭ am iubire pentru D-ta, dar nu am nicĭ măcar necaz. Te vĕd acum aşa cum eştĭ, falşe, mincinoasă, perfidă — vrednică de dispreţ; şi dacă, printr'o neruşinată minciună maĭ mult, aĭ cuteza să încercĭ să te justificĭ, nicĭ nu te-aş asculta.“

El se opreşte aci, se gândeşte.

De sigur că dacă ar încerca să se justifice, nu ar asculta-o, chiar d'ar vedea-o că plânge, chiar de s'ar tîrî ea la picioarele luĭ.

Partea aceasta a scrisoriĭ este foarte bună. Este maĭ puţin mulţumit de începutul scrisoriĭ. Chiar uneĭ femeĭ vrednică de dispreţ nu trebue să 'ĭ spuĭ c'o dispreţueştĭ; chiar cu fiinţa cea maĭ ticăloasă trebue să rĕmâĭ galant-om.

Ia altă coală de hârtie şi scrie:

„Află că te urăsc, Doamnă; atât de supĕrat sunt că nu maĭ pot să te iubesc! şi dacă aĭ avea cutezanţa să prĕtinzĭ că eştĭ nevinovată, crez că, chiar cu mâinile mele....“

Se opreşte iar.

Se gîndeşte că şi acum a mers prea departe.

Poţĭ să scârbeştĭ p'o femee şi să'ĭ spuĭ că'ţĭ e scîrbă de dînsa, dar nu trebue s'o amenințĭ cu o rĕzbunare mojicească.

Dar dacă e omul înfuriat?

Poate c'ar fi maĭ bine să stărue maĭ puţin asupra necazuluĭ.

Ia altă coală de hârtie şi scrie:

„Te aş urî, Doamnă, dacă nu te aş fi iubit atât de mult! amintirea şi respectul iubireĭ mele (care s'a stins în mine, mulţumesc luĭ Dumnezeŭ!) te scapă de furia mea; şi dacă aĭ cuteza să te scuzĭ cumva, mi-aş întoarce capul de la D-ta cu cea maĭ liniştită nepăsare.“

Aşa maĭ merge. Scrisoarea asta nu e îngînfată, este ceva demn; este scris formal, dar fără multă insultă, cu tărie de suflet, cu hotărîre de uitare.

Cu toate acestea tot par'că nu'ĭ bine scris nicĭ aşa.

Are el dreptate să vorbească de linişte, de nepăsare?

Omul care mărturiseşte că a iubit aşa de mult, nu poate, chiar dupe trădărĭ, să afirme că nu maĭ iubeşte de fel, fără să se expue imputăriĭ că are o inimă puţin constantă şi prea uşor mîngîiată; el n'ar voi, despărţindu'se de dînsa, s'o autorizeze să crează şi să zică că el n'a fost vrednic de credinţa pe care o pretindea de la dînsa: ea ar fi maĭ puţin vinovată.

Se gândeşte mult, ia o altă coală de hârtie şi scrie:

„Te-am iubit aşa de mult, doamnă, în cât numaĭ cu părere de rĕŭ pot înceta d'a te iubi, şi dacă aĭ încerca să te desvinovăţeştĭ, m'aş depărta de D-ta, vezĭ bine, însă cu foarte multă mîhnire.“

Eĭ bine! chiar ast-fel compusă, scrisoarea asta nu'l mulţumeşte. Fiind-că, de! are el dreptul să nu asculte pe aceea care multă vreme i-a fost dulce? Oare judecătoriĭ ceĭ maĭ aspri nu înteabă pe acuzaţĭ, nu cumpănesc rĕspunsurile lor? Vaĭ! ştie el bine că ea nu'ĭ nevinovată. Dar greşelile pe carĭ le-a făcut ea poate că nu sînt aşa de marĭ, poate că pot fi scuzate. Oh! el n'are s'o ierte nicĭ odată; însă o să fie om cu inimă, generos, cu un cuvînt vrednic de sine, să nu refuze nenoroциteĭ putinţa d'a se arăta maĭ puţin criminală, saŭ să merite, spuind că se căeşte, o îndulcire a osândeĭ.

Ia altă coală de hârtie şi scrie:

„Te-am iubit atât de mult, Doamnă, aşa de multă vreme te-am vĕzut iubitoare şi credincioasă în cât n'aş voi de fel să te cred cochetă şi neleală. Vino dar! vino! încearcă-te să te justificĭ, sileşte-te să 'mĭ probezĭ că m'aŭ înşelat aparenţele!...“

Insă leapădă condeiul. Dacă ar citi ea liniile acestea, nu ar veni.

O cunoaşte el, este mândră şi obraznică, maĭ cu seamă când are ea dreptate. Dacă o va ofensa, ea nicĭ nu va respunde! şi s'ar sfârşi tot. Atuncĭ el nu ar maĭ vedea scumpiĭ eĭ ochişorĭ de aur, în carĭ hypocrisia e aşa de curată, nicĭ adorabilele buze pe carĭ înfloreşte aşa de gingaş minciuna sărutăreĭ.

Un fior îĭ scutură tot corpul luĭ, îşĭ ia capul într'amândouĕ mâinile; inima i se umflă, i se pare că o să plângă....

Pe masă maĭ este o coală de hîrtie.

O ia, scrie, cu furie:

„Te iubesc! te ador! Pentru ce te aĭ justifica, de vreme ce nu eştĭ vinovată? Nu'ĭ adevĕrat că te aĭ lăsat pe umeriĭ celor cu care aĭ valsat, nu'ĭ adevĕrat că te aĭ lipit pe pieptul lor! Eram nebun! N'am vĕzut bine! Vino! vino! voiŭ cădea la picioarele tale, îţĭ voiŭ cere iertare că te am bănuit; şi nu voiesc altceva de cât să nu'mĭ refuzĭ nicĭ ochiĭ teĭ scumpĭ drăguţĭ mie, nicĭ buzele tale sincere!“

***

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL“ (140)

CHARLES MEROUVEL

MORŢI ŞI VII

XXXIV

Maĭ pe urmă

Dambert, Blanşa şi Jeana se suiră iar în trăsură şi plecară.

Preotul, însoţit de Pourçain, plecă şi el.

Ceĭ treĭ zidarĭ, carĭ eraŭ guarzĭ d'aĭ casteluluĭ, se întoarseră pe la vetrele lor.

Preotul nu cuteza să zică nicĭ o vorbă, aşa de mişcat era.

Pourçain par'că muţise.

La poarta bisericeĭ îşĭ strânseră mâinile şi Pourçain dete popi un fişic cu aur.

— Pentru săraciĭ d-tale, din partea doamneĭ contese, îĭ zise el.

Pourçain se întoarse şi el acasă.

Tot în ceasul acela expresul aducea în Paris pe ceĭ treĭ călătorĭ de la Jonchère.

Trenul trecuse fortificaţiile.

George Dambert dete o sărutare de adio doamneĭ de Vaunoise.

— Curaj! zise el arătându'ĭ pe Jeana. Să te rogĭ pentru moarta d-tale!

— De ce n'am murit şi eŭ odată cu dînsa!

— Trebue să trăeştĭ pentru aceea care a rĕmas şi pentru mine!

Dambert puse mâna pe capul feteĭ:

— Pe aceasta ţi-o păstrez bine! zise el.

Zise îndată:

— Trebue să ne despărţim!

— Iar!

— Lumea!... onoarea!... carĭ te opreaŭ pe d-ta altă dată!... le invoc şi eŭ azĭ. Şi ceva maĭ mult am să înplinesc o misiune!

— O misiune!

—O datorie dacă voeştĭ maĭ bine! şi pentru datoria asta trebue să lipsesc câtăva vreme!

Trenul intra în gară.

— Când te maĭ vĕd dar? întrebă contesa.

Dambert rĕspunse încet, aşa că numaĭ Blanşa să'l poată auzi:

— In ziua când veĭ putea fi nevasta mea în faţa luĭ D-zeŭ şi a oamenilor.

Blanşa 'ĭ strânse mâna şi nu avu putere să rĕspundă.

Se suĭ într'o birje ca să se 'ntoarcă acasă.

Jeana rĕmase cu tatăl sĕŭ.

— Trebue să te muţĭ de unde şezĭ, copila mea, îĭ zise el. Nu vreaŭ să te expun altor primejdiĭ. Vreĭ să trecem pe la tine?

— Da.

— Să-ţĭ ieĭ ce aĭ maĭ preţios şi eŭ te aştept în trăsură.

Fata suĭ repede scara până la odăiţa eĭ.

Cum intră, trase cu urechia.

Vecinul sĕŭ se sculase şi cânta.

Deschise fereastra. Era în cămaşe.

Deschise şi fata p'a eĭ.

Jeana era palidă în rochia de doliŭ.

De Guern se uita la dînsa cu drag dar şi îngrijat.

— Ierĭ n'aĭ venit acasă domnişoară Jeană?.... zise el. Ce ţi s'a întâmplat?

— O! domnule, atâtea lucrurĭ.

— Eştĭ mîhnită?

— Da.... mult.

— Pentru ce?

— O să 'ţĭ spun.... altă dată.... fiind că acum mĕ grăbesc....

— Plecĭ aşa de iute?

— Trebue.... Am venit aci acum numaĭ pentru ca să 'ţĭ zic.... adio!

Francisc de guern învineţi.

— Adio!

— Da.... Sînt aşteptată jos în stradă.

— Cine te aşteaptă?

— Un strein... Ştiĭ bine...

— Ba nu....

— Cel care m'a scăpat într'o zi şi mi-a închiriat camera aceasta.

Cine 'ĭ omul acesta?

— Tata!

— Ţi-aĭ găsit pe tatăl d-tale?

— Pe tata şi pe mama!

— E un vis!

— Ba nu.... e chiar realitatea!

— Se poate?

— Aveam şi o soră.... şi sora mea a murit....

— O soră?

— Da.... Şi o cunoşteaĭ.

— Eŭ!

— O să'ţĭ spun cum o chema..... maĭ târziŭ... A murit.... ca vaĭ de ea!

— Va să zică plecĭ?

— Da.

— Şi n'o să te maĭ vĕd?

— Câtă va vreme.

— Sigur că situaţia d-tale o să se schimbe?

— Nu ştiŭ. Insă d-ta, d-le de Guern, ştiĭ ce am vorbit noĭ...

— Ce?

— Că o să ne iubim tot dauna!

— Eĭ bine!

— Poate că o să mĕ uiţĭ.... chiar de mâine!

— Ba nu!

— Eŭ ştiŭ că am să te iubesc!

— Jeano!

— Tot dauna.... afară numaĭ dacă nu mĕ veĭ maĭ iubi pe mine. Adio!

Jeana închise fereastra şi fugi.

La orele 10, Francisc de Guern era ocupat în cabinetul de lângă cel al d-luĭ Hardouin cu prepararea unuĭ act important. Repede ridică însă capul când auzi că un client este anunţat:

— D. Davidson.

D. Hardouin trecu prin cabinetul unde lucra tînĕrul avocat şi ieşi înaintea prietinuluĭ sĕŭ.

Francisc de Guern se roşi ca focul, apoĭ îngălbeni de o dată.

Davidson era însoţit de o fată tînĕră înbrăcată în negru, şi fata asta era Jeana Baudru.

Când trecu pe lângă viitorul avocat, ea 'ĭ zimbi cu drag.

(Va urma)

Pentru Ministerul Domenielor

V.

După ce am arĕtat modul cum este astă-zĭ organizat corpul silvic, în ceea-ce privește maĭ ales pe Inspectorĭ cu reședințele ce și-aŭ ales fie-care după necesitățĭ, (vezĭ „Adevĕrul“ de la 14 cor.) se vedem acum cine sunt și persoanele care ocupă aceste importante posturĭ, cum aŭ ajuns aci și dacă cel puțin fac ver un serviciŭ statuluĭ, pentru care sunt plătițĭ cu câte 750—900 leĭ mensual, plus bilete de liber parcurs pe căile ferate.

Am spus deja că Inspectoriĭ silvicĭ sunt în numĕr de *opt*, — maĭ mulțĭ generalĭ de cât soldațĭ, precum vom arĕta cu altă ocaziune, — dintre carĭ treĭ în serviciul central saŭ de Direcțiune al Ministeruluĭ, iar cincĭ în cel exterior, adică șefĭ aĭ Regiunilor saŭ Inspecțiunilor.

Ceĭ treĭ din serviciul central sunt D-niĭ Al. Moroiŭ, Inspector silvic cl. I care este și șeful secțiuneĭ silvice; M. Mihăilescu și V. Popescu, Inspectorĭ silvicĭ cl. III, primul, șeful Biurouluĭ administrativ, personal și de poliția silvică, iar secundul al biurouluĭ de exploatărĭ ale pădurilor. Aceștĭ treĭ D-niĭ Inspectorĭ, sunt titrațĭ șt aŭ intrat în corpul silvic, luând primul grad de guard-general, încă de acum 25—27 anĭ și prin munca continuă, prin meritele lor personale, aŭ ajuns încetul cu încetul și în mod erarhic, la gradul de Inspectorĭ ce'l aŭ astă-zĭ, fără a călca dreptul nimuluĭ, fără intrigĭ, fără lingușirĭ saŭ favoare, precum a făcut alțiĭ, ceea ce'ĭ fac să se bucure de stima și încrederea tuturor silvicultorilor din țară; plus că serviciile reale ce aduc statuluĭ printr'o muncă neobosită în fie-care zi, face să se evite multe lucrurĭ care ar fi foarte vătămătoare și prejudițiabile pentru tesaurul public; și dacă munca acestor agențĭ silvicĭ superiorĭ, nu este încoronată cu un deplin succes, cauza nu sunt de cât D-niĭ Inspectorĭ exteriorĭ, care nu numaĭ că nu controlează maĭ nicĭ o lucrare, dar nicĭ cel puțin să inspecteze pe agențĭ ca să esecute ordinele ce le sunt date, și să se convingă de mersul lucrărilor din fie-care ocol, ca ast-fel direcțiunea ce se dă și mĕsurile ce se ia din serviciul central pentru tot ce privește corpul silvic și pădurile, să nu rĕmâie literă moartă, pre cum se practică acum. Prin urmare dar, de datoria D-lor este, ca astă-zĭ cel puțin să'șĭ dea bine seama de situațiunea în care se găsește corpul silvic, din cauza Inspectorilor exteriorĭ, carĭ nu produc absolut nimic; să sesizeze pe minister, să'l pună în cunoștință de tot ceea ce se petrece și să pună o barieră neglijențeĭ, abuzurilor, favorurilor și persecuțiunilor ce se urmează în corpul silvic, pe o scară foarte întinsă; căcĭ alt-fel, dacă astă-zĭ a ajuns cea maĭ mare *destrăbălare,* mâine va fi o complectă anarchie și atuncĭ D-niĭ Inspectorĭ din serviciul central, — de și D-lor muncesc, sunt absolut corecțĭ în toate actele ce le fac, — va avea o mare parte de rĕspundere, de oare-ce a vĕzut și a știut totul, dar a tăcut; mărginându-se numaĭ a critica între d-lor ceea ce se face, fără însă a atrage atențiunea Ministruluĭ asupra lucrărilor ce aprobă, maĭ ales când sunt convins ca și mine, că'l induc în eroare, colegiĭ d-lor ceĭ-l'alțĭ, pentru a'șĭ ajuta favorițiĭ.

Previŭ dar pe D-niĭ inspectorĭ Moroiu, Mihăilescu și Popescu, cărora nu pot a le face nicĭ cea maĭ mică imputare, să bine-voiască a demasca totul D-luĭ Ministru; alt-fel va avea și D-lor o mare parte de rĕspundere, căcĭ aŭ știut și știŭ totul, dar tac; ceea-ce mĕ miră foarte mult, maĭ ales când sunt convins împreună cu toțĭ că D-lor nu aŭ nicĭ cea maĭ mică teamă ca serviciŭ saŭ corectitudine. Prin urmare, puțină-voință și interes pentru o cauză sfântă ca aceea a corpuluĭ silvic năpăstuit și oropsit și vețĭ bine-merita de la toțĭ aceĭ ce doresc și așteaptă progresul și dreptatea. Dacă nu vețĭ face D-voastră D-lor Moroiu, Mihăilescu și Popescu, apoĭ atuncĭ vĕ promit că voiŭ face eŭ care știŭ totul ca și D-voastră; însă atuncĭ să nu regretațĭ, căcĭ va fi prea târziŭ.

Nu uitațĭ că *contrasemnațĭ lucrările,* nu uitațĭ că suntețĭ inspectorĭ, nu uitațĭ că în fie-care moment suntețĭ în contact cu Ministrul, Secretarul General și Directorul; suntețĭ datorĭ a spune totul, a'ĭ lumina și a demasca ce se petrece, căcĭ alt-fel, încă o dată v'o repet, voiŭ face-o eŭ pe calea publicitățeĭ, precum vedețĭ că am început deja, fără să cruț pe nimenĭ care este culpabil din orĭ-ce punct de vedere ar fi.

Acum, când prezintăm D-luĭ Ministru pe ceĭ treĭ inspectorĭ silvicĭ din serviciul central, cu care D-sa este zilnic în contact ca lucrărĭ; este de datoria noastră să'ĭ prezintăm și pe ceĭ-l'alțĭ *cincĭ* inspectorĭ din serviciul exterior, ca ast-feĭ D-sa să abandone ideia ce o are, ca mulțĭ alțiĭ, că dacă este inspector apoĭ trebue să fie ceva de acea persoană. O fi acest lucru în alte serviciĭ, dar în corpul silvic — cu puține escepțiunĭ — lucrul este cu totul în sens invers, de oare-ce sunt în corpul silvic nu sub-inspectorĭ, dar guarzĭ-generalĭ, care zĕŭ nu daŭ unul *pe treĭ inspectorĭ,* afat ca capacitate cât și ca trecut; iar ca D. Ministru să se convingă pe deplin, vom lua pe fie-care în parte.

Am arătat deja că inspectoriĭ silvicĭ regionalĭ sunt D-niĭ *Orĕscu, Galeriu, Vlădescu, Chihaia* și *Dobiașĭ,* cu reședința fie-care pe la casele D-lor, în orașele unde aŭ și interesele personale, ceea ce este de toțĭ bine cunoscut. In aceste cincĭ persoane D. Ministru poate vedea, pe lângă cele-l'alte ce 'ĭ voiŭ arăta pentru fie-care în parte, cincĭ tipurĭ bine definite, carĭ sunt acestea: *omul de paie, veninos, indiferent, leneș și incapabil.*

D. C. Al. Orĕscu, inspector silvic, cu reședința în Bucureștĭ, capabil, onest și activ. A intrat în corpul silvic cu gradul de guard-general clasa II la 1877 și a avansat atât de repede, sărind chiar câte 2—3 grade, în cât la 1882 era deja inspector. Cu toate acestea nu a produs marĭ nemulțumirĭ în corp, de oare-ce se vedea că este un tînĕr plin de viitor, și era necesar chiar să se ridice maĭ repede, căcĭ toțĭ credeaŭ că în Domnia-sa va găsi equitatea și nimenĭ nu s'a înșelat despre aceasta, până la 1888.

De la acea epocă însă, fie că se află alăturĭ cu ast-fel de colegĭ ca ceĭ de astă-zĭ, care abusează prea mult de delicatețea D-sale, fie că nu are amor propriŭ, fie că este lipsit cu totul de sentimentele din trecut, fie în fine că 'șĭ-a schimbat cu totul caracterul, a devenit ast-fel, în cât nu se îngrijește absolut de cât pe D-sa; ceea-ce 'l face ca în mâna celor-l'alțĭ inspectorĭ să fie o curată păpușe, *saŭ un om de paie,* de oare-ce, nu numaĭ că le dă semnătura la propunerile cele maĭ monstruoase și scandaloase, tot-d'o-dată; dar 'ĭ și ajută a comite cele maĭ marĭ nedreptățĭ și favorurĭ, de care singur chiar— precum adesea 'l am vĕzut — se revoltă maĭ târziŭ, *dar este prea târziŭ.* Acest caracter, foarte puțin energic al D-luĭ Orĕscu, 'ĭ atrage criticĭ prea aspre și meritate din partea corpuluĭ silvic și astă-zĭ nu este o nenorocire maĭ mare pentru un silvicultor, de cât a funcționa în divisia D-sale; de oare-ce, pe când în cele-alte divisiunĭ maĭ toțĭ agențiĭ aŭ gradul de guarzĭ-generalĭ cl. I și sub-inspectorĭ, aĭ D-sale sunt absolut toțĭ guarzĭ-generalĭ cl. II, de și aŭ vechime, merite, etc.; nu pot fi avansațĭ, căcĭ D. Orĕscu lasă mâna liberă colegilor D-sale să 'șĭ avanseze toțĭ favoriții și nulitățile, fără să se închieteze de subalterniĭ sĕĭ, care aŭ drepturĭ înzecite. Maĭ mult încă, D-luĭ permite chiar a i se muta saŭ pedepsi un subaltern, dupe propunerea altuĭ inspector, fără însă ca să 'ĭ ia apărarea saŭ cel puțin să ambiționeze a nu i se călca dreptul sĕŭ de inspector, maĭ ales că este și maĭ vechiŭ și maĭ mare în grad.

In fine, fără a contesta câtușĭ de puțin meritele de capacitate, onestitate și activitate ale D-luĭ inspector Orĕscu, îl regretăm că un om de talia și valoarea D-sale a ajuns a fi aceea-ce este astă-zĭ: *un om de pae.* fără voință de cât pentru persoana D-sale, fără interes de cât *pentru clica în care se găsește.* Maĭ lăsațĭ plantațiunile acum D-le Orĕscu, că tot scaețĭ es în loc de stejar, cu seceta care ne bântue și bine-voește a maĭ inspecta divisia ce o aĭ, căcĭ o să înceapă să nu te maĭ cunoască șefiĭ ceĭ noĭ de la ocoalele Comana cu reședința în strada Teilor și cel de la Malu-Spart — 70 kilom. de capitală — cu reședința în strada Sf. Apostolĭ din Bucureștĭ; căcĭ prin facerea de inspecțiunĭ maĭ dese prin divisie, o să poțĭ cunoaște necesitățile ce se maĭ simt, și poate veĭ maĭ înființa câte-va ocoale pentru vre-un favorit saŭ nulitate. Eŭ 'țĭ recomand că ar fi bine a se face câte un ocol silvic la Baghea, Govora, Călimăneștĭ, Bălțăteștĭ, Lacu-Sărat. Slănic, Balta Albă, Cismegiu, Mogoșoaia, Herĕstrău, Sf. Gheorghe, etc. etc., și câte o comisiune de Amenagiamente la Țigăneștĭ, Ciorogârlă, Sanfira, Barbu, Rătești, etc., și cu modul acesta devotațiĭ și fideliĭ D-v. vor fi la băĭ în vara aceasta și nu numaĭ să nu cheltuiască, dar să ia și leafă; iar ceĭ menițĭ a fi înaintațĭ fără să producă absolut nimic, in comisiunĭ; și aceasta ar fi foarte logic și natural, de oare-ce, dacă aĭ înființat acum un ocol la Malu-spart pentru C. ca să facă *claponĭ,* de ce n'aĭ înființa un altul la Bălțăteștĭ pentru D., ca să'ĭ crească pĕrul, maĭ ales că deja i-ațĭ prevĕzut grad de sub-inspector în noul buget, — dacă vețĭ avea parte să se voteze. — Dacă ațĭ înființat la Căldărușanĭ o comisiune de amenagiamente *cu patru membri,* — cum nu a maĭ fost nicĭ odată, — pentru ca să șează, de ce să nu înființațĭ o alta la Țigăneștĭ, ca să doarmă? maĭ ales că astăzĭ pe cât vĕd, nu maĭ avețĭ nicĭ control nicĭ respundere. Ce va fi însă mâine, Dumnezeŭ știe; dar după cum vĕd, pentru iarnă aĭ început deja să te asigurĭ de claponĭ și coarne uscate de la Căldărușanĭ; maĭ remâne acum *gorun de la Comana,* căcĭ este 50%, precum prevede amenagiamentul din anul trecut, care costă vr'o 90,000 leĭ cel puțin și de care ne vom ocupa cât de curând.

[Va urma.] M.

DIN DRAGOSTE

Mare 'ĭ dragostea și marĭ sunt minunile eĭ; lucrul acesta îl știe toată lumea, afară de prieteniĭ ceĭ maĭ bunĭ: Lache Tache și Fane Niculescu, carĭ nu știŭ cum se îndrăgostise de o fată din mahalaua Ianculuĭ.

Linuța însă preferind pe Fane, Lache Tache, disperat, întâlni într'o cârciumă din strada Panduruluĭ pe fostul luĭ prietin și acum rival și luându-se la ceartă îĭ dete maĭ multe loviturĭ de cuțit.

Poliția însă neținênd seamă de dragostea bietuluĭ Lache Tache a pus mâna pe el; iar fericitul rival Fănică a fost trimis la spital.

Deșteptilor de la „România“

Pentru a nu întârzia respunsul ce confrațiĭ noștriĭ Geografĭ, prietenĭ aĭ D-luĭ Gorjan, așteptă de la tânărul nostru prietin, studentul M. S. din Iașĭ, ne grăbim a întreba pe autorul articoluluĭ intitulat *Porțile de fier* și imprimat în „*România*“ cu data de 21 Maiŭ: Venind despre Belgrad Gheardapurile sunt dincolo saŭ dincoace de Vêrciorova? Se vede că simpaticul confrate a uitat ceia-ce a vĕzut acum 5—6 anĭ când a îndeplinit o misiune politică la Viena, nemerind tocmaĭ la *Herculesfürd,* pe ungurește.

D'aci 'nainte 'l lăsăm să se domirească singur, vestindu'l că am scris luĭ M. S. a face sacrificiul să citească *România,* pe care 'ĭ aŭ trimis'o d'aci, de oare-ce la Iașĭ nu se găsește de cât la *clubul studenților literalĭ conservatorĭ,* cu care el nu era nicĭ în clin nicĭ în mânecă.

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Ședința de la 22 Maĭ 1891

Ședința se deschide la orele 1 și 10 m. sub președința D-luĭ Colonel Roznovanu.

Prezențĭ 96 deputațĭ.

Se fac formalitățile obicinuite.

Discuția adreseĭ

D. Iancovescu, rĕspunzênd D-luĭ G. D. Palade, caută să dovedească inoportunitatea discuțieĭ Adreseĭ într'o sesiune estraordinară, basându-se pe faptul că D. Nicolae Ionescu a cerut într'o sesiune ordinară suprimarea discuțieĭ Adreseĭ.

Venind apoĭ la acuzația că alegerile n'aŭ fost libere, D. Iancovescu face o comparație între alegerile cele din urmă sub guvernul liberal, între cele junimiste și între alegerile actuale și conchide că alegerile D-luĭ Catargiu aŭ fost cele maĭ libere. (Nicu Catargtu aplaudă).

D. Iancovescu citește apoĭ un discurs al D-luĭ Fleva și un respuns al luĭ Ion C. Brătianu la 1888, pentru a'l pune în contrazicere.

Maĭ amintește vorbele D-luĭ Pallade de la discuția Adreseĭ sub ministerul Manu, când spunea că D. Lascar Catargiu singur ar forma un guvern constituțional și compară cu cele ce a zis D. Pallade acum.

D. Iancovescu încheie spunênd că guvernul actual nu poate fi atins de adversarĭ ca D-niĭ Fleva și Pallade.

Nicu Catargiu: Inchiderea discuțieĭ.

Discuția se închide.

Paragraful I se votează.

Se citește paragraful II.

D. *G. D. Pallade* relevă faptul că D. Iancovescu a vorbit de alegerile din toată țara afară de Ilfov. D-sa ia act de acest certificat de bună purtare dat ministruluĭ de interne de un membru al maĭorităței.

Nicu Catargiu întrerupe și se agită.

D. Pallade arată apoĭ că D. General Florescu, în discursul sĕŭ din ședința trecută, a uitat orĭ-ce noțiune de bunăcuviință față cu D-sa.

D. General Florescu s'a îngrijit de partidul liberal-conservator. Oratorul 'ĭ va arăta ce este partidul liberal-conservator.

Aci D. Pallade pune alăturĭ pe D. Al. Catargiu cu Jean de la Obor și 'l întreabă dacă are ceva comun cu acest din urmă.

D. Al. Catargiu: Nimic.

D. G. D. Pallade întreabă apoĭ pe D. M. Balș dacă are ceva comun cu Ionescu-Marcus..

(General Florescu, Nicu Catargiu. Al. Docan, Ionescu-Marcus și Zoiade întrerupe).

D. Palade spune apoĭ că conservatoriĭ sunt captiviĭ vernescanilor.

Ultime Informațiĭ

Rugăm pe deputațiĭ independențĭ, din orĭ-ce grup politic, să ceară cu stăruință votul pe față pentru votarea creditului de 45 milioane al fortificărilor.

Trebue ca să se știe cine sunt aceĭ, carĭ, știind astăzĭ ce sunt fortificările, maĭ aŭ cutezarea de a le vota, ca Țara să imprime pe fruntea lor pecetea neștearsă a trădătoruluĭ.

—✠—

Iată cum glăsuește azĭ raportorul Comitetuluĭ delegaților Cameręĭ, D. N. Filipescu, deputatul Colegiuluĭ al III-lea de Brăila, cerând aprobarea credituluĭ pentru fortificațiĭ.

Mâine, vom reproduce ceia ce publica același D. N. Filipescu în ziarul sĕŭ *Epoca*:

Comitetul delegaților ales pentru cercetarea credituluĭ fortificațiunilor Bucureștilor și câmpuluĭ întărit Focșanĭ-Galațĭ-Nămoloasa, s'a întrunit în ziua de 16 Maĭ, și prețuind foloasele ce rezultă din votarea, într'o singură dată, a întreguluĭ credit necesar pentru complectarea fortificațiunilor, foloase ce se traduc printr'un câștig de timp în sĕvêrșirea opereĭ de apĕrare națională cu întărirĭ și prin condițiunĭ maĭ favorabile în ceea-ce privește comandele de făcut pentru armament, a încuviințat un ultim sacrificiŭ de 45 milioane pentru complectarea lucrărilor de întărire a țăreĭ.

Suma aceasta de 45 milioane rĕmasă nevotată din suma totală de 75 milioane, fixată în 1889 pentru sĕvêrșirea întreguluĭ sistem de fortificațiunĭ, începute în aniĭ precedențĭ, este socotită după devizele ce se află în biurourile ministeruluĭ de rĕzboiŭ.

Așa consecință în principiĭ, cam rar se întâlnește!

—✠—

Senatul va dormi, pardon, va ține mâine Joĭ ședință publică, azĭ Marcurĭ onorabiliĭ se odihnesc acasă.

—✠—

Din județul Bacăŭ aflăm că de 4 zile pădurea Dărmăneștĭ se află în flăcărĭ.

—✠—

Erĭ s'a făcut alegerea a treĭ membriĭ în comitetul *Ligeĭ culturale* precum și a celor treĭ censorĭ.

Votanțĭ aŭ fost 89. Majoritatea absolută 45.

Aŭ fost proclamațĭ D-niĭ:

I. Nenițescu, publicist, cu 70 voturĭ.

Em. Pantazi, student, cu 69 voturĭ și

C. P. Armașu, student, cu 48 voturĭ iar ca censorĭ aŭ fost proclamațĭ D-niĭ:

S. Periețeanu-Buzĕŭ, avocat, 80 voturĭ,

I. A. Rădulescu, student, 74 voturĭ și

I. Bianu, profesor, 68 voturĭ.

—✠—

Aceĭ carĭ aŭ vrut să spargă lada de banĭ a tipografuluĭ Cucu, sunt doĭ elevĭ din turnătoria D-sale, eĭ sunt depușĭ la Poliție.

Unul din eĭ este cu mâinele fripte de vitriol, pe care eĭ 'l crezuse de unt-de-lemn și cu care voia a unge un ferestreŭ cu care a tăiat placa de fier a ușeĭ.

Aceștĭ precocĭ tâlharĭ sunt de câte 16—17 anĭ.

De alt-fel aŭ reușit a scoate câte-șĭ trele broaștele lăzeĭ de fier, dar apucându-ĭ ziua, n'aŭ putut să'șĭ sfârșească opera lor.

—✠—

Suntem rugațĭ a publica următoarea scrisoare:

Domnule Redactor,

Vĕ rog a întreba pe D-l Primar al capitaleĭ, din ce fond și la ce capitol se vor trece cheltuelile ce s'aŭ făcut pentru petrecerile din Cismigiŭ? — De oare-ce ele aŭ făcut cel maĭ complect fiasco.

Cu toată stima **Un cetățean.**

—✠—

Pentru Vinerĭ seara ora opt, studențiĭ de drept sunt convocațĭ la Universitate, pentru a discuta mijloacele prin care să se îndeplinească deciziunile luate în congresul sêrbo-român de la Severin.

—✠—

Actualiĭ miniștri de Interne, Justiție, Domeniĭ și Finanțe după ce aŭ modificat puțin bugetele ministeriale D-lor le-aŭ imprimat din noŭ și depus azĭ pe biuroul Cameręĭ.

—✠—

Se știe de toată lumea că lucrătoriĭ tipografĭ, în urma diferitelor greve, aŭ obținut de la patroniĭ de tipografiĭ să fie plătițĭ cu lucrul saŭ cu ziua. Eĭ bine, deșteptul judecător de la culoarea de Negru a găsit că eĭ sunt robĭ patronilor tipografĭ și 'ĭ condamnă ca ast-fel.

Recomandăm D-luĭ Ministru al Justițieĭ pe acest judecător spre a fi avansat, căcĭ merită.

—✠—

Casa de Schimb **B. MARCU** din *Strada Smârdan Nr. 15,* în fața Bănceĭ Naționale, spre poștă, ne comunică următoarele cursurĭ.

4% Renta amortisabilă	87—
5% Imprumutul comunal (1883)	96½
5% Imprumutul comunal (1890)	95¼
5% Scris. funciare urbane	96¾
5% Scris. funciare rurale	100⅜
5% Renta amortisabilă	99¼
5% Scris. urbane de Iașĭ	87—

CURSELE VAPORELOR DE POSTA PE DUNARE

CURSE IN JOS:

Dela Orșova . .	Sâmb. 4^{30} p.m.	Luni 4^{30} p.m.	Joi 4^{30} p.m.
« Severin . .	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Brsa-Palanca.	« 8^{40} «	« 8^{40} «	« 8_{40} «
« Radujevatz .	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10_{15} «
« Gruia . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10_{40} «
« Calafat . .	Dum. 12^{30} a.m.	Marț. 12^{30} «	Vin. 12_{30} a.m.
« Widdin . .	« 1^{15} «	« 1^{15} «	« 1^{15} «
« Lompalanca	« 4 «	« 4 «	« 4 «
« Bechet . .	« 6^{35} «	« 6 «	« 6_{35} «
« Rahova . .	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Corabia . .	« 9 «	« 9 «	« 9 «
« Nicopoli . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10_{40} «
« Măgurele .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Zimnicea .	« 12^{5} p.m.	« 12^{50} p.m.	« 12_{50} «
« Șiștov . . .	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1_{30} «
« Ruaciuk . .	« 4^{45} «	« 4^{45} «	« 4_{45} «
« Giurgiu (Sm.)	Luni 3 a.m.	Merc. 3 «	Sâm. 3 a.m.
« Turtukaia .	« 5^{15} «	« 5^{15} «	« 5_{15} «
« Oltenița . .	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5_{30} «
« Călărași (or.)	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5_{30} «
« Silistria . .	« 7^{30} «	« 7^{30} «	« 7_{30} «
« Ostrov . .	« 8 «	« 8 «	« 8 «
« Cernavoda .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Hârșova . .	« 1 «	« 1 «	« 1 p.m.
« Gura-Ialomiț.	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1^{30} «
în Brăila . . .	« 4^{30} «	« 4^{30} «	« 4^{30} «
« Galați . . .	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5^{30} «

—:o:—

CURSE IN SUS:

Dela Galați . . .	Marți 9 a.m.	Joi 9 a.m.	Dum. 9 a.m.
« Brăila . . .	« 10_{24} «	« 10_{24} «	« 10_{24} «
« Gura-Ialomiț.	« 2^{20} p.m.	« 2^{20} p.m.	« 2_{20} p.m.
« Hârșova . .	« 3 «	« 3 «	« 3 «
« Cernavoda .	« 6 «	« 6 «	« 6 «
« Ostrov . .	« 9 «	« 9 «	« 9 «
« Călărași (or.)	« 7 «	« 7^{30} «	« 7_{30} «
« Silistria . .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Oltenița . .	Merc. 2^{30} a.m.	Vin. 2^{30} a.m.	Luni 2_{30} a.m.
« Turtukaia .	« 2_{45} «	« 2_{44} «	« 2_{44} «
în Giurgiu (Sm.)	« 6 «	« 6 «	« 6 «
Dela Giurgiu (Sm.)	« 10^{10} «	« 10_{40} «	« 10_{40} «
« Rusciuk . .	« 11^{30} «	« 11^{30} «	« 11_{30} «
« Șiștov . . .	« 2_{45} p.m.	« 2_{45} «	« 2_{44} p.m.
« Zimnicea .	« 3_{15} «	« 3_{15} p.m.	« 3_{14} «
« Măgurele .	« 5_{40} «	« 5_{40} «	« 5_{40} «
« Nicopoli . .	« 5_{50} «	« 5_{50} «	« 5_{50} «
« Corabia . .	« 7_{40} «	« 7_{40} «	« 7_{40} «
« Rahova . .	« 10_{25} «	« 10_{24} «	« 10_{24} «
« Bechet . .	« 10_{40} «	« 10_{40} «	« 11_{40} «
« Lompalanca	Joi 4 «	Sâmb. 4 a.m.	Marți 4 a.m.
« Widdin . .	« 6_{45} «	« 6_{45} «	« 6_{44} «
« Calafat . .	« 7^{15} «	« 7_{15} «	« 7_{14} «
« Gruia . . .	« 10 «	« 10 «	« 10 «
« Radujevatz .	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10_{14} «
« Brsa-Palanca.	« 12 p.m.	« 12 p.m.	« 12 p.m
în Severin . .	« 2^{30} «	« 2_{30} «	« 2_{30} «
Dela Severin . .	« 3^{30} «	« 3_{30} «	« 3_{30} «

Cursele vaporului local între Galați-Reni-Tulcea-Ismail

PORNIRE IN JOS:
Dela Galați la Reni-Tulcea-Ismail: Marți, Joi și Duminica la 8 ore dimineața.

PORNIRE IN SUS:
De la Ismail la Tulcea-Reni-Galați: Mercuri, Vineri și Luni la 8 ore dimineața.

Proprietar-Editor Thoma Basilescu.

București. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.